

Med Loven om Arbejdsforhold var det som bekendt Hovedformalet under de raadende ekstraordinære Forhold at tilvejebringe en Form for Samarbejde mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, hvorved faglige, økonomiske og sociale Interesser kunde varetages, og produktions- og erhvervs-mæssige Formaal fremmes, og saaledes at man i første Linie kunde undgaa de Arbejdskampe, der ellers kunde blive Følgen af Uoverensstemmelser Parterne imellem om Løn- og Arbejdsforhold. Da der i den forløbne Tid er skabt den tilsigtede Ro paa Arbejdsmarkedet, og da Forholdene fremdeles gør en saadan Lovgivning ønskelig, fremsættes nærværende Forslag, som gaar ud paa at forlænge Loven — med visse mindre Ændringer, hvorom henvises til Bemærkningerne nedenfor til de enkelte Paragraffer, — for 1 Aar til den 1. November 1942.

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til §§ 1—2.

Naar en Sag indankes eller forelægges for Arbejds- og Forligsnævnet i Medfør af § 4 i Lov om Arbejdsforhold, kan Nævnet i Tilfælde, hvor Gyldighedsperioden for Løn- og Arbejdsvilkaar, der er fastsat af Nævnet, ad overenskomstmæssig Vej eller af det i § 4 nævnte Fællesudvalg, er udløbet, uden at ny Bestemmelse har kunnet træffes ad sædvanlig Vej, fastsætte, paa hvilke Vilkaar der skal arbejdes indenfor paagældende Omraade.

Indenfor det arbejdsretlige Omraade har det i Overensstemmelse med en Række af Den faste Voldgiftsret afsagte Kendelser været fast Praksis, at en Overenskomst løber videre ud over Ophørstidspunktet, indtil Frigørelse har fundet Sted ved Iværksættelse af Arbejdsstandsning. Efter Ikrafttrædelsen af Lov om Arbejdsforhold, der forbyder Arbejdsstandsninger indenfor de af Loven omfattede Arbejdsomraader, jfr. Lovens § 9, har Den faste Voldgiftsret imidlertid afsagt flere Kendelser, hvorefter opsagte Overenskomster uden videre anses for bortfaldet fra Udløbstidspunktet. Der vil herefter fremkomme et Tidsrum — nemlig Tiden fra Overenskomstens Udløb og indtil ny Overenskomst fastsættes af Fællesudvalget eller Nævnet, — hvor der ikke foreligger Aftale om Løn- og Arbejdsvilkaar.

En saadan Tilstand er imidlertid ikke stemmende med de reale Grunde, herunder særlig Hensynet til Arbejdsforholdenes rolige

Udvikling, der førte til Loven om Arbejdsforhold. Naar Loven fratager Parterne i Arbejdsforholdet det Magtmiddel, der ligger i Strejke eller Lockout, maa der tilvejebringes et Værn i Stedet for den bortfaldne Adgang til Arbejdsstandsning, og dette Værn ligger naturligt i en Fortsættelse af de hidtidige Løn- og Arbejdsvilkaar, indtil der opnaas Enighed mellem Parterne om ny Overenskomst, eller indtil en saadan fastsættes af Fællesudvalget eller Nævnet.

Ved Forslagets §§ 1—2 fastsættes det derfor, at indtil Fællesudvalget eller Nævnet har fastsat, paa hvilke Vilkaar der skal arbejdes inden for paagældende Omraade, gælder de hidtidige Løn- og Arbejdsvilkaar. Da det i Tilfælde, hvor Prisniveauet stiger eller falder stærkt, vil kunne være rimeligt at forhøje eller nedsætte Lønningerne ogsaa for Tiden mellem Udløbet af den hidtidige Overenskomst og Fastsættelsen af en ny, har man dog foreslaaet, at Hovedregelen kan fraviges, naar der herom træffes udtrykkelig Bestemmelse af Nævnet eller Fællesudvalget.

Naar Forslagets § 2 som Forudsætning for at opretholde de hidtidige Løn- og Arbejdsvilkaar, indtil ny Overenskomst fastsættes, kræver, at Parterne eller en af disse begærer Forhandling om ny Overenskomst optaget inden Udløbet af den hidtil gældende Overenskomst, og at Sagen inden rimelig Tid indbringes for Fællesudvalget, er dette begrundet i, at det skønnes naturligt at kræve et vist Initiativ fra paagældende Parts Side som Betingelse for at opnaa, at der ikke i Tidsrummet mellem Overenskomstens Udløb og ny Overenskomsts Fastsættelse hersker Vilkaarlighed med Hensyn til Løn- og Arbejdsforhold.

Ved Ændringen af Lovens § 2, Stk. 2, indføres der Stedfortrædere for Medlemmerne af det af Den faste Voldgiftsret nedsatte Udvalg. Ligesom Stedfortrædere efter Loven skal udnævnes for Medlemmer af Fællesudvalget og Arbejds- og Forligsnævnet, er det praktisk, at Stedfortrædere ogsaa findes for Medlemmer af det af Den faste Voldgiftsret nedsatte Udvalg, saaledes at personligt Forfald blandt Udvalgets Medlemmer ikke skal forhindre Afholdelsen af Møder.

Til § 3.

Ifølge Lov om Arbejdsforhold § 9, Stk. 1, maa Arbejdsstandsninger ikke iværksættes inden for de af Loven omfattede Arbejdsomraader. Fortolkningen af denne Bestemmelses Omraade har vist sig at frembyde nogen Tvivl. Det har været klart,